

Várpalota, 1909. október 4. – Budapest, 1994

Apja szíjgyártó és kocsifényező kisiparos volt. Hat elemi osztályt végzett, majd asztalostanonc volt. 1928-ban szabadult fel, szakmájában dolgozott, majd az 1930-as évektől alkalmi munkákból élt. 1930-tól szakszervezeti tag, a Vörös Segély mozgalomban tevékenykedett. 1931-ben lett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. 1936-ban az Egyesült Izzóba vették fel napszámosnak, a következő évtől az asztalosműhelyben kapott állást 1944. szeptemberig. A katonai szolgálatból megszökött és tagja lett az újpesti partizáncsoportnak. 1945-ben lett a Magyar Kommunista Párt tagja, az Egyesült Izzó üzemi bizottság elnöke, majd párttitkára lett. 1945. júliusban az MKP Budapesti Bizottság szervezési osztályára helyezték, majd hathónapos pártiskola elvégzése után az MKP Központi Vezetőség Szervezési Osztályának instruktora lett. 1948-ban került az Országos Kereskedelmi Hivatalba, a személyzeti, majd az elnöki főosztály vezetője, 1951-től a Belkereskedelmi Minisztérium Vegyi-és Faforgalmi Főosztály vezetője lett. 1951. januárban kinevezték a belkereskedelmi miniszter személyzeti helyettesévé, 1953-ban kereskedelmi miniszterhelyettes lett. 1953-tól 1967-ig, nyugdíjazásáig a Vámőrség országos parancsnoka volt.